

درس 3

باب 7 : اجرای تعالیم انجیل

داوری دیگران (6:1-7)

در باب موعظه بالای کوه زیتون، عیسی به ما خاطر نشان می کند که بسیار حایز اهمیت است که با دیگران به درستی رفتار نماییم. در باب 7 او به ما هشدار می دهد که نباید دیگران را داوری کنیم زیرا ما خود به لطف و بخشش خدا نیازمندیم. بنابراین لازم است که با دیگران با مهربانی و بخشش رفتار نماییم.

دلایل عدم داوری دیگران

- ممکن است از گفته های دیگران برداشت اشتباه کرده باشیم.
- شاید از تمامی حقایق آگاه نباشیم.
- ممکن است درک ما از مطالبه خدا از آن شخص صحیح نباشد.
- ما خود غالب اوقات در گفتار و کردار مرتکب خطا می شویم و انتظار داریم که از سوی دیگران مورد قضاوت قرار نگیریم.
- شاید معایب ما بسیار بیشتر از معایب شخصی دیگر باشد که به گمان ما گناهکار است. بنابراین در صورت قضاوت آن شخص، ریاکار محسوب می شویم (5:4-7). اگر ما دیگران را به تندی قضاوت و محکوم نماییم، آنگاه خدا به هنگام داوری به ما رحم نخواهد نمود (2:7).
- ما اکثر اوقات خطای خود را نادیده می گیریم. حال آنکه زمانی که دیگران مرتکب خطایی همچون خطای ما می شوند خطایشان را نادیده نمی گیریم و نمی بخشیم. در واقع ما داوری منصف نیستیم!

قانون طلایی (14-7:7)

" بخواهید که به شما داده خواهد شد؛ بجوید که خواهید یافت؛ بکوید که در به رویتان گشوده خواهد شد." (متی 7:7)

ما می توانیم به سه طرق مختلف (درخواست کردن، طلبیدن، کوبیدن) مجددا اطمینان حاصل نماییم که هر کس از خدا درخواستی داشته باشد، خدا در زمان مناسب بخشش هایی نیکو به او عطا می کند. بنابراین اگر ما خالصانه در جستجوی حقیقت کتاب مقدس باشیم، آنگاه خدا ما را یاری خواهد نمود.

متی باب 7 آیه 12 چکیده ایست از طرز برخوردی که یک مسیحی باید نسبت به دیگران داشته باشد و این آیه که به قانون طلایی معروف است به قرار زیر می باشد:

" پس با مردم همانگونه رفتار کنید که می خواهید با شما رفتار کنند."

ما باید با دیگران به گونه ای برخورد نماییم که می خواهیم با ما آن گونه برخورد شود و محبت و درایت بیشتری به آنها نشان دهیم. هم چنین بایستی به دیگران به هنگام رویارویی با مشکلات زندگیشان کمک نماییم و بی آنکه از ما خواسته شود آنها را ببخشیم.

پولس رسول به ایمانداران در شهر روم گفت:

" ما که قوی هستیم باید ناتوانیهای ضعیفان را متحمل شویم و در پی خشنودی خویش نباشیم. هر یک از ما باید همسایه خود را خشنود سازد در آنچه برای او نیکو باشد و باعث بنایش شود." (رومیان 2-1:15)

آیات 13 و 14 متی باب 7 اندک شمار بودن مسیحیان واقعی را به ما یادآوری می نمایند. ما نباید به هنگام وفاداری به عیسی از متفاوت بودن بهراسیم. متأسفانه غالب افراد همچنان از سلوک خدا روی برگردانیده و آن را رد می کنند.

مدعیان دروغین (7:15-23)

در آیه 15 عیسی به ما هشدار می دهد که از پیامبران دروغین (یا معلمان) برحذر باشیم که به ظاهر وانمود می کنند که شاگردان (یا گوسفندان) عیسی هستند حال آنکه باطن آنها با ظاهرشان یکی نیست. در اینجا چنین افرادی همانند " گرگ ها " توصیف می شوند که در پی تخریب ایمان و باورهای دینی سایرین می باشند. برخی ادعا می کنند که شاگردان عیسی هستند در حالیکه اعمالشان (میوه شان در آیات 20-16) با گفتارشان همخوانی و سنخیت ندارد. ما باید همواره ایمان و عمل آنان را با آموزه های کتاب مقدس مقایسه کنیم. در حقیقت کلام خدا تنها مرجع موثق جهت هدایت ما در زندگی محسوب می شود.

هنگامی که خداوند عیسی مسیح به زمین بازگردد، تمامی کسانی را که می گویند شاگردان عیسی هستیم را نخواهد پذیرفت. اینکه تنها به زبان بیاوریم که شاگردان عیسی هستیم کفایت نمی کند. لازم است که خواست و اراده الهی را انجام دهیم که در آیه زیر آمده است:

" نه هر که مرا سرورم، سرورم خطاب کند به پادشاهی آسمان راه یابد بلکه تنها آنکه اراده پدر مرا که در آسمان است به جا آورد." (متی 21:7)

امروزه افرادی وجود دارند که ادعا می کنند با استفاده از عطایای روح القدس توانایی نبوت یا انجام معجزه را دارند. عیسی به ما هشدار می دهد (متی 23-22:7) که اینان مدعیانی دروغین می باشند. از این رو باید مراقب باشیم تا فریب چنین مدعیانی را نخوریم که در آیه زیر نیز ذکر شده است:

" در آن روز بسیاری مرا خواهند گفت: " سرور ما، سرور ما، آیا به نام تو نبوت نکردیم؟ آیا به نام تو دیوها را بیرون نراندیم؟ آیا به نام تو معجزات بسیار انجام ندادیم؟ اما به آنها به صراحت خواهیم گفت هرگز شما را نشناخته ام. از من دور شوید، ای بدکاران."

آنانکه ادعا می کنند از عطایای روح القدس برخوردارند ادعایشان دروغی بیش نیست و غالب اوقات این ادعا را در قالب اعتقادات نادرست خود نمایان می سازند. بعنوان مثال کسی که می گوید شخصی توانسته با استفاده از عطایای روح القدس پس از مرگ به نحوی به حیات خود ادامه دهد، تعلیمش اشتباه است. خدا به او اجازه استفاده از قدرت روح القدسش را نمی دهد تا از این طریق معجزاتی را انجام دهد. به همین ترتیب شخصی که تصدیق نمی نماید عیسی مسیح به شکل انسان به این دنیا آمده، از جانب خدا نمی تواند آمده باشد (مراجعه کنید به اول یوحنا 1-6:4). در حقیقت عطایای روح القدس امروزه دیگر وجود ندارند (مراجعه کنید به درس 21 از دوره آموزشی 40 درس).

سنگ بنایی نیکو (7:24-27)

در اینجا موعظه عیسی با بیان مثلی روشن درباره معمار دانا و معمار نادان به پایان می رسد. هر دو معمار نشانگر افرادی هستند که سخنان عیسی را می شنوند. آنانکه ایمان خود را بر پایه ای سست و متزلزل بنا می کنند و به تعالیم عیسی **جامه عمل** نمی پوشانند، مصایبی را متحمل خواهند شد.

به واکنش شنوندگان نسبت به سخنان عیسی در آیات 28 و 29 و نیز دلیل حیرت آنها توجه نمایید. عیسی با ذکر این سخنان اقتداری را که از سوی خدا دریافت کرده بود را نشان داد.

شما ترجیح می دهید در کدام یک از خانه های زیر زندگی کنید؟

باب 8: عیسی طبیب بیماران

شفای مرد جذامی (4:1-8)

موعظه عیسی بالای کوه زیتون به اتمام رسید و او آنجا را ترک کرد. دیدار عیسی با مرد جذامی بسیار مهم است. بیماری جذام غیر قابل درمان است حتی امروزه نیز تنها قابل کنترل می باشد اما قابل علاج نیست. در کتاب مقدس منظور از جذام، بیماری پوستی خاصی است که به راحتی شیوع پیدا می کند. به همین دلیل مبتلا یان به جذام ناچار بودند از دیگران فاصله بگیرند. در اینجا مرد جذامی ابتدا ایمان خود را به عیسی نشان داد زیرا می دانست که عیسی توانایی شفای او را دارد.

فرد سالم شخص جذامی را لمس نمی کند. بنابراین هنگامی که عیسی دست خود را دراز و آن مرد جذامی را لمس کرد، یهودیانی که نظاره گر این ماجرا بودند متحیر شدند و یکه خوردند. عیسی می دانست که قدرت شفا را دارد. او دلش به حال آن مرد جذامی به رحم آمد و بلافاصله وی را شفا داد. با این حال از آن مرد خواست تا خبر شفا یافتنش را به گوش دیگران نرساند زیرا عیسی می خواست مردم آموزه های او را پیروی کنند نه اینکه با معجزاتش مورد توجه آنها قرار گیرد.

تنها از طریق شفای عیسی است که می توانیم از مرگ نجات یابیم. بدین ترتیب ما نیز بایستی همانند مرد جذامی به خداوند عیسی ایمان داشته باشیم.

عیسی به جذامی شفا یافته فرمود که برود و خود را به کاهن نشان دهد. عیسی آگاه بود که بسیاری از کاهنان نمی توانستند خدا را به درستی حرمت نهند. با این وجود او از جذامی شفایافته خواست تا این کار را انجام دهد زیرا این عمل مطابق تعالیم شریعت موسی بود (لاویان 13 و 14). این مطلب نشانگر این است که عیسی شریعت را بجا می آورد.

شفای خدمتکار سردار رومی (13:5-8)

فرمانده رومی غیر یهودی بود و همانند جذامی یهودی اعتقاد داشت که عیسی از توانایی شفای بیماران برخوردار است. عیسی او را بخاطر ایمانش تحسین کرد. ایمان وی بالاتر از ایمان کسانی بود که عیسی در اسراییل دیده بود زیرا فرمانده نظامی می دانست که لازم نبود عیسی به منزل وی برود تا خدمتکارش را شفا دهد بلکه تنها لازم بود که عیسی شفای خدمتکارش را به زبان بیاورد و آنگاه خدمتکارش شفا می یافت.

معجزات دیگری در باقی باب ذکر شده است. عیسی اقتدار خود را با شفای بیماری جسمی، اختلال روحی و مهار نیروی های طبیعی نشان داد. آیه 17 این باب بیانگر این است که عیسی با شفای بیماران پیشگویی عهد عتیق را به انجام رسانید.

شفای مادر زن پطرس (8:14-15)

هنگامی که عیسی به خانه پطرس رفت، از او خواستند تا مادر زن پطرس را شفا دهد.
" او نیز بر بالین وی خم شد و تب را نهیب زد و تبش قطع شد. او بی درنگ برخاست و مشغول پذیرایی از آنها شد."
(لوقا 39:4)

توجه کنید که در آیه فوق عیسی با تب صحبت کرد. هم چنین از زبانی مشابه آیه فوق به منظور بیان این که عیسی افراد دیو زده را شفا می داد، استفاده می شود. می دانیم که تب و دیو توانایی شنیدن و درک کردن را ندارند. در واقع موجودات روحانی که باعث بروز بیماری شوند وجود ندارند.

هر سه معجزه شفا فوق الذکر به ما نشان می دهند که یهودی و غیر یهودی، مرد و زن می توانند در پادشاهی خدا جایگاهی داشته باشند به شرطی که به خداوند عیسی مسیح بعنوان منجی ای که از جانب خدا فرستاده شده، ایمان داشته باشیم و ایمانمان را در شاگردی خود نمایان سازیم.

" دیگر نه یهودی معنی دارد نه یونانی، نه غلام نه آزاد، نه مرد نه زن، زیرا شما همگی در مسیح عیسی یکی هستید. و حال اگر شما از آن مسیح هستید، پس نسل ابراهیم اید و بنا بر وعده وارثان نیز هستید."
(غلاطیان 28-29:39)

خارج کردن ارواح پلید (8:16-17)

در اناجیل غالباً از افراد دیو زده (یا دارای ارواح پلید) سخن به میان آمده است. در آن زمان مردم گمان می کردند دلیل بروز برخی از امراض (امراضی از قبیل بیماری روحی، ناشنوایی، اختلال تکلم و صرع که قابل تشریح نبودند و موجب می شدند تا فرد مبتلا رفتارهایی عجیب کند) دیوها یا ارواح پلیدی بودند که وارد بدن فرد شده و او را مبتلا می کردند. حال آنکه موجودات زنده ای نظیر دیو یا ارواح پلید وجود خارجی ندارند. خدا موجوداتی روحانی از این قبیل را خلق نمی کند.

آیه 16 زمانی را توصیف می کند که عیسی دیو زدگان یا افراد دارای ارواح پلید را شفا داد. در آیه 17 ذکر شده که عیسی با شفای بیماران پیشگویی اشعیا نبی درباره درمان ناتوانی ها و بیماریهایمان را به انجام رسانید. بنابراین این افراد برآستی مبتلا به بیماری شده بودند و ارواح پلیدی در درون آنها نبود که بر آنها غلبه کنند.

اطلاعات پس زمینه درباره دیوها

یهوه خدا تنها خدای حقیقی و زنده است (تثنیه 39: 4، 17: 32، اشعیا 5: 45). دیوها خدایانی دروغین یا بتها بودند. در طول تاریخ مردم بتهایی که غالباً از چوب یا سنگ ساخته می شد را پرستش می کردند که به تصور آنها ارواح خدایان دروغین وارد بتها می شد. کتاب مقدس درباره گناه بت پرستی هشدار می دهد (تثنیه 25-28، 15-19: 4).

دیو = خدای دروغین = بت

اگرچه این خدایان یا دیوها تنها از اعتقادات نادرست مردم آن زمان نشأت گرفته بودند و موجوداتی واقعی نبودند، مردم گمان می کردند که این خدایان یا دیوها تاثیر بسزایی بر زندگی آنها دارند.

"بتهای ایشان را عبادت کردند که برایشان دام گردید. پسران خود را برای دیوها قربانی کردند و دختران خود را نیز. خون بی گناه را ریختند، خون پسران و دختران خود را، که ایشان را برای بتهای کنعان قربانی کردند و زمین به خون آلوده شد. (مزامیر 36-38: 106)

هنگامی که افراد فکر می کردند که علت بیماری آنها دیو زدگی است، گاهی عیسی نه تنها آنها را شفا می داد بلکه به آنها نشان می داد که دیو از درون آنها خارج شده است.

بیمار روحی (8 : 28-34)

اتفاقی که در انتهای باب 8 انجیل متی رخ داده در انجیل لوقا باب 8 نیز نوشته شده است اما در انجیل لوقا تنها به یکی از مردهای دیو زده اشاره می کند. در لوقا 35: 8 می خوانیم که پس از اینکه دیوها از آن مرد بیرون آمدند، او عاقل شد. این آیه حاکی از این است که آن مرد قبل از شفا یافتن، مبتلا به بیماری روحی بوده است. همچنین در باب 8 لوقا آیه 36 نشان می دهد که عیسی معجزه شفای آن مرد دیو زده را انجام داده بود.

مبتلایان به بیماری های ذهنی دچار اختلال رفتاری و افکاری عجیب و غریبی می شوند. بعنوان مثال، آنها فکر می کنند که صداهایی را می شنوند یا کسی در حال تماشای آنها است. در اینجا در صورتی که آن مرد دیو زده با افکار عجیبش هجوم بردن خوکها به دریا را می دید، متوجه می شد که شفا یافته است. مرد دیو زده فکر می کرد که دیوهایش غرق شده اند. با این حال عیسی آن طبیب اعظم دقیقاً می دانست که چگونه به این شخص کمک نماید.

امروزه جهت کنترل این قبیل بیماری های روحی دارو مصرف می شود.

گوشت خوک گاهی می تواند حاوی تخم های کرم نواری باشد. در صورتی که این گوشت کاملاً پخته نشود، این تخم ها وارد بدن فردی که گوشت را می خورد، شده و موجب بیماری "سیستی سرکوزیس" می گردد. این بیماری سیستم عصبی فرد مبتلا را تحت تاثیر قرار می دهد و گاهی موجب اختلال شخصیتی در فرد می گردد. به همین علت بیماران ذهنی رفتاری عجیب از خود نشان می دهند (مراجعه کنید به اشعیا 17: 66). مشکلات زندگی ما هر قدر که بزرگ باشند، عیسی می تواند ما را از گناهانمان نجات بخشد و به ما در پادشاهی خدا بر روی زمین حیات جاودان عطا کند.

پیروی از عیسی (8:18-22)

کاتبان عالمان دینی بودند که کتب عهد عتیق را مطالعه و نسخه های خطی جدید را نگارش می کردند. در اینجا یکی از کاتبان نزد عیسی آمد تا او را پیروی کند اما به او هشدار داده شد که چنین کاری مستلزم از خود گذشتگی می باشد. شخصی دیگر خواست تا زمان مرگ پدرش منتظر بماند و سپس عیسی را پیروی کند. اما عیسی به او فرمود: " مرا پیروی کن و بگذار مردگان، مردگان خود را به خاک بسپارند."

منظور عیسی این نبود که مردگان می توانند به مراسم تدفین مردگان دیگر بروند. بلکه منظور او این بود که افرادی که از نظر روحانی مرده اند قبل از توجه به زندگی شاگردیشان، رسیدگی به دغدغه های زندگی خود را در اولویت قرار خواهند داد. ما نباید در پی بهانه هایی باشیم که ما را از پیروی راه حقیقی و درست زندگی باز دارد. عیسی به ما می آموزد که اولویت بندی صحیح در زندگی اهمیت دارد. ما بایستی در زندگی خود ابتدا خدا را در اولویت قرار دهیم. در صورت عدم انجام چنین عملی، در نظر خدا مانند شخص مرده می مانیم هر چند از نظر جسمانی زنده باشیم.

باب 9 : اقتدار و اختیار

شفای مرد مفلوج (7-1:9)

در باب 8 خواندیم که چگونه عیسی قدرتش را جهت شفای بیماران درست همانگونه سردار رومی از قدرت شفای او اطلاع داشت (آیات 8 و 9) آشکار ساخت. همچنین عیسی با قدرتش نیروی باد و امواج دریا را مهار کرد (آیه 26).

در باب 9 عیسی نشان می دهد که از قدرت آمرزش گناهان برخوردار است که از نظر یهودیان تنها خدا توانایی انجام چنین عملی را دارد. در واقع عیسی این قدرت بی نظیر را از سوی پدرش دریافت کرده بود. در آیات 2-7 این باب ذکر شده که عیسی مرد مفلوج را می بخشد و شفا می دهد. در آیه 8 مردم با ستایش خدا به این واقعه واکنش نشان دادند. این حقیقت که عیسی توانست مرد مفلوج را شفا دهد (واقعه ای که قابل رویت بود) به مثابه نشانه ای تلقی شد که او توانایی آمرزش گناهان افراد را نیز داشت (بخشش گناهان که قابل رویت نبود).

خراجگیران (9:9-11)

عیسی متی را که یکی از خراجگیران منفور آن زمان بود فرا خواند. او با انتخاب متی بعنوان شاگردش خشم بسیاری از مردم را برانگیخت. با این حال عیسی متی را برگزید زیرا به قلب او پی برد و متوجه شد که او برای دریافت خبر خوش آماده است.

اطلاعات پس زمینه درباره خراجگیران

در زمان عیسی، یهودیان مالیات های سنگینی به دولت پرداخت می کردند. آنها ناچار بودند تا جهت نگهداری از معبد اورشلیم به رهبران یهودی مالیات بدهند. همچنین آنها اجبارا مالیات هایی سنگین به حکمرانان منفور رومی پرداخت می کردند که این مسئله آنها را بسیار آزرده خاطر می کرد.

خراجگیران (در برخی از ترجمه های کتاب مقدس " مالیات چیان " نامیده می شوند) غالبا با فریب و نیرنگ از موقعیت خود جهت پولدار شدنشان سوء استفاده می کردند. از این رو اکثریت مردم از خراجگیران نفرت داشتند.

نگرش عیسی نسبت به افراد متفاوت بود. او از کسی که توبه می کرد و با ایمان بسویش می آمد، روی بر نمی گردانید حتی از یک خراجگیر منفور. در حقیقت برخی از پیروان بسیار ایماندار عیسی از اقشاری بودند که سایر یهودیان از آنها بیزار بودند.

فریسیان با همسفره شدن عیسی با خراجگیران و گناهکاران مخالف بودند. عیسی از طرز فکر مردم آگاه بود و می دانست که برخی از این افراد منفور مایلند که گناهان خود را کنار گذاشته و او را اطاعت نمایند. در مقابل، فریسیان گمان می کردند که پارسا هستند و نیازی به فیض خدا که از سوی عیسی ارزانی می شد را ندارند.

تنها زمانی پی می بریم که به رحم و بخشش خدا نیازمندیم که درک کنیم گناه چیست و هر از چند گاهی از آموزه های استاندارد خداوند عیسی پیروی نمی کنیم. خدا به آنانکه خود را پارسا می شمارند علاقه ای ندارد. تواضع ما لازمه تقرب ما به یهوه خدا و پسرش می باشد.

رحمت نه قربانی (9: 12-13)

در آیه 13 می خوانیم که عیسی به فریسیان گفت " بروید و مفهوم این کلام را درک کنید که رحمت را می پسندم نه قربانی را".

در کتاب هوشع 6:6 آیه فوق نقل شده که به قرار زیر است:

" زیرا محبت (رحمت) را می پسندم نه قربانی را، و معرفت خدا را بیش از قربانیهای تمام سوز."

در اینجا عیسی یه فریسیان که علمای دینی بودند فرمود بروند و معنای گفتار و اعمال او را درک کنند.

آنها در این زمینه می بایستی متوجه درس عبرتی می شدند که خدا به قومش بهنگام خروج از مصر داد.

پاسخ سموئیل به پادشاه شایول مشابه مفهوم آیه فوق است که به قرار زیر می باشد:

" آیا هدایای تمام سوز و قربانیها خدا را بیشتر خشنود می سازد یا اطاعت از فرمان خدا؟ اینک اطاعت از قربانیها نیکوتر است و گوش سپردن از چربی قوچها بهتر." (اول سموئیل 15:22)

تقدیم قربانی ها از جمله قربانی های تمام سوز در صورتی موجب خشنودی خدا می شد که فرد همراه با نگرشی درست (اطاعت از فرامین او) این عمل را انجام می داد. در عهد عتیق میکاه نبی پیامی مشابه آیه فوق را دارد که در کادر زیر نقل شده است.

" با چه به حضور خدا بیایم، و در پیشگاه خدای متعال خم شوم؟ آیا با قربانیهای تمام سوز و با گوساله های یک ساله؟
ای مرد او تورا از آنچه نیکوست آگاه ساخته است و خدا از تو چه می طلبد جز آنکه انصاف را به جای آری و محبت را دوست بداری و با فروتنی در حضور خدایت سلوک کنی؟" (میکاه 6:8)

در زمان عیسی، کاتبان و فریسیان قصد داشتند با حفظ و رعایت شریعت موسی توجه دیگران را به خود جلب نمایند. با این وجود خدا از نیت آنها آگاه بود. او می دانست که دلیل پیشکش کردن قربانی هایشان چیست و از پیشکش آنها خشنود نبود زیرا می دانست که آنها این عمل را با خلوص نیت انجام نمی دادند. در حقیقت عیسی به ما می آموزد که در صورتی که با خلوص نیت در پیشگاه الهی حضور نیابیم، عبادت امروزی ما و حضور در کلیسا مقبول خدا قرار نخواهد گرفت.

عیسی محبت و رحم خدا را به خراجگیران و گناهکاران عیان کرد درست همانگونه که پدر آسمانی او در گذشته به قوم اسرائیل محبت کرده بود. خدا از قومش خواست تا فرامین او را با فروتنی و محبت اطاعت نمایند. ما باید به یاد داشته باشیم که خدا از ما می خواهد که با قلبی پاک و صادق به محبت او پاسخ دهیم. به عبارتی دیگر، خدا از ما می خواهد که به دیگران محبت بورزیم و به آنها توجه کنیم درست همانگونه که خدا با ما رفتار می نماید و وانمود نکنیم که بسیار پارسا تر یا پرهیزکارتر از دیگران می باشیم.

سه مثل کوچک (9:14-17)

شاگردان عیسی نمی خواستند تا زمانیکه او در میانشان حضور دارد روزه بگیرند و سوگواری کنند اما پس از عروج عیسی به آسمان این کار را انجام دادند و امروزه شاهد این هستیم که شاگردان حقیقی عیسی با نگرانی در انتظار بازگشت خداوند عیسی از عرش برین می باشند. با این حال منظور عیسی از وصله زدن جامه کهنه با پارچه نو و ریختن شراب نو در مشکهای کهنه چه بود؟

در اینجا واژه "نو" بیانگر تعالیم عیسی است که از نظر یهودیان تعالیمی جدید بودند. شاگرد عیسی باید آمادگی تغییر و تحولی عظیم در زندگی خود را داشته باشد. منظور از "شراب نو" انجیل می باشد که بایستی در "مشکهای کهنه" ریخته شود. به بیانی دیگر، لازم است که شیوه زندگی شاگرد عیسی مطابق با دستورات عیسی تغییر و احیا یابد.

دیگر معجزات شفا (9:18-31)

سایر معجزات عیسی به ما اهمیت موضوع ایمان را می آموزند. در واقع از راه اعتقاد و ایمان به تعالیم خداوند عیسی است که می توانیم از مرگ رهایی یابیم.

زنده کردن دختر رییس کنیسه (26-23، 19-18: 9)

یکی از ریيسان کنیسه نزد عیسی آمد و از او درخواست کمک کرد زیرا دخترش اندکی پیش مرده بود. در انجیل مرقس 5:22 و لوقا 8:41 این ماجرا با جزئیات برای ما بیان شده است. نام وی یایروس و یکی از ریيسان کنیسه بود که تنها دختری 12 ساله داشت. عیسی مرگ دختر را همچون خواب بیان کرد زیرا او قرار بود دختر را از خواب مرگ بیدار کند. ایمانداران و پیروان عیسی مرگ را به منزله خواب تلقی می کنند که عیسی به هنگام بازگشت به زمین ما را از آن خواب بیدار خواهد کرد.

زن مبتلا به خونریزی (22-20: 9)

این زن به عیسی بعنوان طبیب بیماریش ایمان داشت و معتقد بود که تنها لازم است لبه ردای او را لمس نماید تا خونریزش درمان یابد.

" عیسی به اطراف نگرست ، زن را دید و به او فرمود: دل قوی دار، ایمانت تو را شفا داده است و بلافاصله زن شفا یافت."

در اینجا مجددا عیسی اهمیت طلبیدن خواسته ای از او و ایمان داشتن به پیام انجیل را به ما می آموزد.

دو مرد نابینا (31-27: 9)

دو مرد نابینا فریاد می زدند: " ای پسر داوود، بر ما رحم کن!" (آیه 27). آنها از طریق کتب عهد عتیق باور داشتند که عیسی از نسل داوود و مسیح موعود است. وعده خدا به داوود در زیر نقل شده است:

" آنگاه که روزهای عمرت به سر آید و نزد پدران خود رحلت کنی، کسی را که از نسل تو و یکی از پسران خودت باشد پس از تو برخوادم افراشت و سلطنتش را استوار خواهم ساخت. اوست که برای من خانه ای بنا خواهد کرد و من تخت پادشاهی او را تا به ابد استوار خواهم ساخت." (اول تواریخ 12-11: 17)

آن دو مرد نابینا ایمان داشتند که عیسی توانایی درمان نابینایی آنها را دارد. آن دو پاداش ایمان خود را دریافت کردند و با چشمانی بینا آنجا را ترک کردند. ما نیز بدون آگاهی از برنامه و هدف خدا برای انسان نابینا هستیم و بی آنکه امیدی داشته باشیم در تاریکی به سر می بریم. در حقیقت تنها از طریق کار بزرگ عیسی است که نابینایی روحانی ما قابل درمان می باشد.

شفای مرد لال (34-32: 9)

عیسی انواع امراض را شفا داد. گمان می رفت که مرد لال به نحوی دیو زده یا دارای ارواح پلید بود. عیسی قادر بود تا هر نوع بیماری را شفا دهد. هنگامی که عیسی به زمین بازگردد، تمامی امراض، بیماری ها و مرگ برای همیشه از بین خواهند رفت.

ضرورت بشارت (9:35-38)

در زمان عیسی، مردم اسرائیل همانند "گوسفندان بدون شبان" توصیف می شوند زیرا رهبران دینی آن زمان به آنها در راستای اطاعت از سلوک خدا کمک نمی کردند. عیسی در سرتاسر سرزمین اسرائیل می گشت تا پیام انجیل را بشارت دهد. او از پیروانش انتظار دارد تا اهمیت بشارت را نیز درک نمایند (9:37-38).

نام
نشانی
شماره ارجاع
مدرس

پاسخ اکثر پرسشها را می توان در درس ها یا آیه های نقل شده از کتاب مقدس یافت. لطفا پاسخ های خود را در همین برگه پرسش بنویسید و سپس آنها را به پاکت عودت دهید.

پرسشهای باب 7

1. آیات 3 و 4 چه چیزی را به ما می آموزند؟
2. با توجه به آیات 13 و 14، اکثر مردم کدام راه را انتخاب می کنند؟ راه حیات یا راه مرگ را ؟
3. با توجه به آیات 21-23، مدعیان دروغین خواهند گفت چه کارهایی برای خداوند عیسی انجام داده اند ؟ آیا آنها مطرود خواهند شد؟
4. در مثل ذکر شده در انتهای همین باب، سنگ بنا نشانگر چیست؟

پرسشهای باب 8

1. چرا عیسی تحت تاثیر صحبت آن سردار رومی قرار گرفت؟
2. آیه 17 نقل قولی از کتاب اشعیا باب 53 می باشد. به این باب مراجعه کنید. چه پیشگویی دیگری درباره عیسی گفته شده است؟
3. آیا آن مرد دیو زده که توسط عیسی شفا یافت در حقیقت دارای ارواح پلید بود یا دیوهایی درون او وجود داشتند که موجب می شدند او از خود رفتاری عجیب نشان دهد؟

پرسشهای باب 9

1. در آیه 15، داماد نشانگر عیسی است. این آیه چه چیزی را به ما می آموزد؟
 2. آیا دختر رییس کنیسه براستی مرده بود؟
 3. چرا عیسی می فرماید آن دختر خوابیده است؟
 4. به آیات 10-13 نگاه کنید. طبیب به معنای پزشک می باشد. در اینجا دو گروه افراد نامبرده شده اند که عبارتند از
 - فریسیان
 - خراجگیران و گناهکاران
- الف) کدام گروه تصور می کردند که افرادی کامل و بی عیب هستند؟
- ب) کدام گروه می پنداشتند که بیمار هستند؟
- ج) به نظر شما کدام دسته واجب بود که از گناهان خود نجات یابند؟
5. عیسی قبل از انجام معجزه، از افراد چه می خواست؟
 6. دو درسی که برای زندگی خود می توانیم از معجزات نقل شده در انجیل متی 33-18:9 یاد بگیریم چیست؟